

’ի Պողանդեայ ցնոյն՝ 17 մղոն նշանակի, անտի ցեզէաս (Այաս) 21: Լատինական անունդ համաձայն գտանի այժմեանն Նեմրունի:

77. Օշին Ա Լամբրունեցի.– Ըստ Չամչեան պատմահօր մերոյ (Գ, 10). Օշին նիզակակից Ալեքսի կայսեր՝ մենամարտեալ եւ խոցեալ իսկ՝ եհար եւ կառափնատեաց զհսկայ փռանկ մի, վասն որոյ եւ ընկալաւ զպատիւ սեբաստութեան եւ զիշխանութիւն Տարսոնի. բայց Աննա Կոմնենա՝ յԱլեքսիատն, զքաջ մենամարտիկն զայն կոչէ Ասպետ Արշակունի:

85. Բան մի Մաղաքեայ դպրի տարեգրի տայ կարծել, եթէ յառնուլ Լեւոնի ’ի կին զԿիո Աննա՝ դուստր տեառն Լամբրունի, ընկալեալ իցէ եւ զբերդն զայն ’ի պաշտատական. քանզի ասէ, յետ յիշելոյ զմահ Կոստանդնի Արքայահօր (1263). «Եւ ’ի նոյն ժամու խառնեցաւ Լամբրոն ընդ թագաւորին Հայոց»: Սակաւութ յառաջ եղեալ գուշակի ամուսնութիւն Լեւոնի, քանզի ’ի նմին յիշեալ տարւոջ նշանակի ծնունդ անդրանկան նորին:

97. Ստեփանոս Գոյներ Երիցանց.– Մերձաւոր սմին ժամանակաւ ոմն, յամի 1321, այսպէս դրուատէ զճարտար գրչութիւն եւ գիտութիւն սորա. «Հանդիպեալ լաւ եւ ընտիր օրինակի (Աւետարանի), որ գրած էր Ստեփաննոս Գոյներ Երիցանց, այն՝ որ լի էր եւ պատարուն յարհեստս գրչութեան, եւ ընդ բնաւս հռչակեալ. նաեւ բանիւ կատարեալ եւ հոգւով լցեալ. որպէս ահա յայտնի է իմաստնոց եւ ստոյգ գիտողաց. զի լի է կատարեալ էր արուեստիւ՝ ’ի բանս, ’ի բառս, ’ի լծորդս եւ ’ի բացատս, եւ ’ի տրոհմունս առողջանութեանց»: – Վասն մականուանն տեսցի ստորեւ ’ի բանն որ զԳէորգեայ Սկէւռացոյ:

101. Մխիթար Սկէւռացի.– Տասն ամաւ յառաջ քան զնուիրակութիւնն առ լեկաթ Պապին, իբրեւ այր ճարտար եւ բանաւոր՝ ընդ այլոց ոմանց ընտրեցաւ ’ի Հեթմոյ արքայէ, լինել իւր ուղեկից՝ յերթալն ’ի Թաթարս. «Եկն (ասէ Կիրակոս) եւ Մխիթար վարդապետ՝ որ լինէր ’ի Սկէւռայն, գնացեալ անդ ’ի կողմանս արեւելից. եւ Բարսեղ քահանայ՝ որ դեսպան էր Բաթուին, ընդ նմա իսկ (Հեթմոյ) եկեալ էր»: Վասն յետնոյս գրէ